

สวนชีวิต

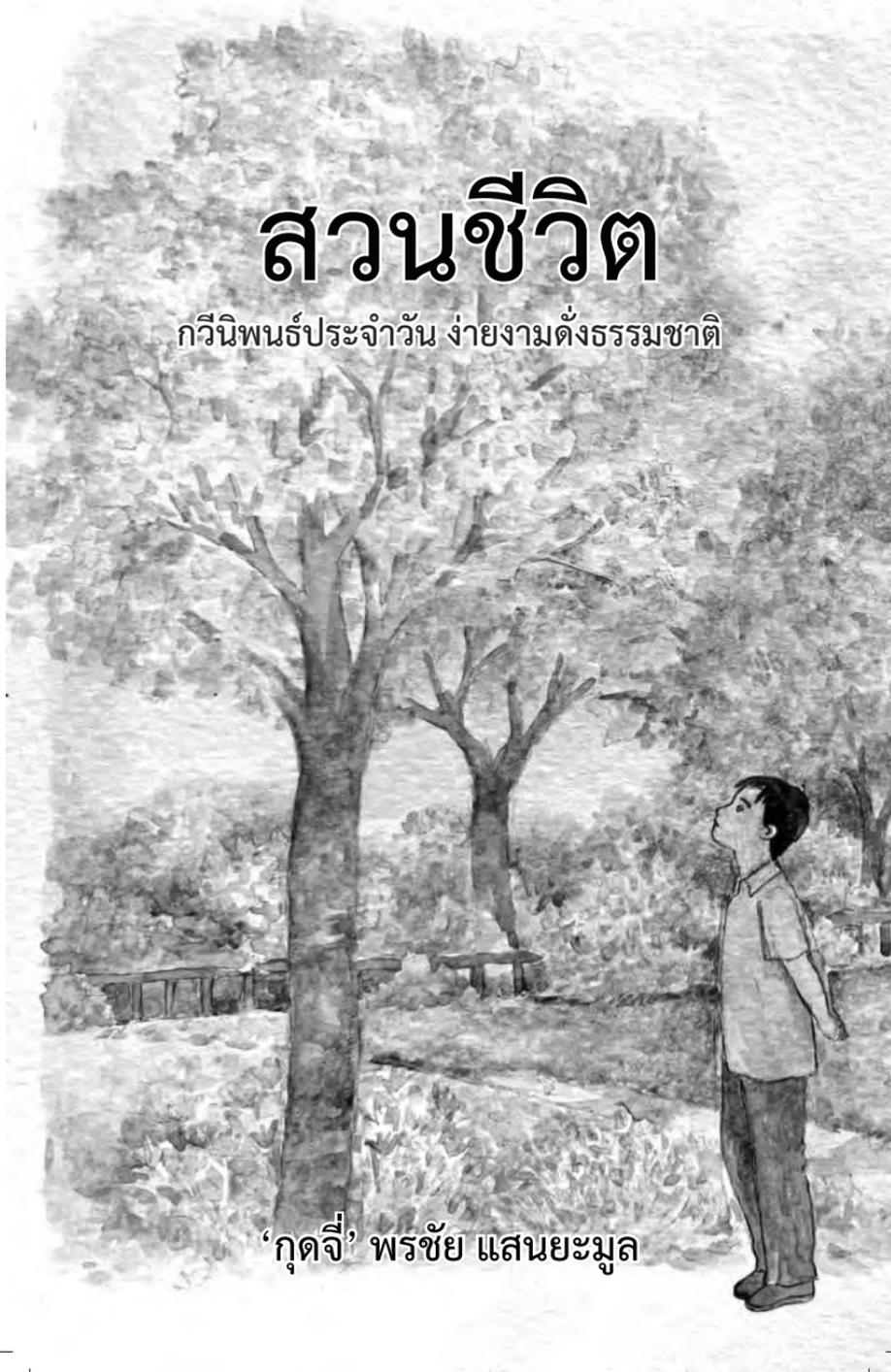
กวีนิพนธ์ประจำวัน ง่ายงามตั้งธรรมชาติ

‘กุดจี’ พรชัย แสนยะมูล : เขียน
เบ็ญจมาศ คำบุญมี : ภาพ

สวนชีวิต

กวีนิพนธ์ประจำวัน ง่ายงามตั้งธรรมชาติ

‘กุดจี่’ พรชัย แสนยะมูล

สวนชีวิต

ผลงานลำดับที่ ๑๐๗

‘กุดจี’ พรชัย แสนยะมูล

ISBN 978-616-7660-45-5

ราคา ๓๐๐ บาท

พิมพ์ครั้งแรก : มิถุนายน ๒๕๖๖

พิมพ์ครั้งที่ ๒ : กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗

พิมพ์ครั้งที่ ๓ : สิงหาคม ๒๕๖๗

บรรณาธิการ : ขวัญข้าว ขวัญเรียมเอย

ผู้จัดกานต์ : ศิลป์สุภาฯ แสนยะมูล

ภาพปกและภาพประกอบ : เบญจมาศ คำบุญมี

พิสูจน์อักษร : พรอักษรสติลปสุภาฯ

จัดพิมพ์และจัดจำหน่าย : สำนักพิมพ์ไม้มก

๒๘๘/๑๔๖ บ้านใหม่ (๑) ซ.พุทธบูชา ๓๖

ถ.พุทธบูชา แขวงบางมด เขตทุ่งครุ กทม. ๑๐๑๔๐

โทร. ๐๘๑ ๙๓๘๒๙๙๑

www.best4kids2009.com

Facebook : กุดจี พรชัย แสนยะมูล

พิมพ์ที่ : บริษัท ไอดี ออล ดิจิตอล พรินท์ จำกัด

แต่...

คำนำ

ฟุ้งฟุ้งควันไพลอยดูอ้อยอิง
ทิวไผ่ไหวติงลมต้องผ่าน
ถนนทอดสู่ฤดูกาล
ทางหมู่บ้านทอดสู่ฤดูใจ

ความทรงจำล้ำค่าตั้งนาข้าว
แม่น้ำทอดยาวยังเอื่อยไหล
สายน้ำมีหวนคืนผืนดินใด
สายใยยังไหลผ่านข้ามกาลมา

ทุ่งชีวิต ทุ่งจิตใจ ของใครเล่า
ควันหม่น หมอกเทา ก่อนแสงจ้า
มีมืด มีสว่าง กลางใจฟ้า
สุขทุกข์บ้างบางเวลาสลับกัน

สวนชีวิต สวนจิตใจ ของใครเล่า
อาบแสงเงาหนาวร้อน ที่นี่ที่นั่น
พื้นที่ของชีวิตจิตผูกพัน
ช่วงสั้นสั้นตั้งฝันไปไม่ลบเลื่อน

ความงามข้ามยุคข้ามสมัย
โลกเก่า โลกใหม่ในโลกเสมือน
หวังวันพรุ่ง ภาวนีวันวาน แวะมาเยือน
เพื่อย้ำเตือน ว่าวันนี้ “สวนนั้น” งาม

ขอบพระคุณนักอ่านทุก ๆ กำลังใจ
พรชัย แสนยะมูล “กุดจี”
๖ มิถุนายน ๒๕๖๖

สารบัญ

คำนำ :	๔
บทนำ :	๙
ทรัพย์สินน้ำค้าง :	๑๓
สวนชีวิต :	๑๗
ไปไม้ดำ :	๒๑
เติมเต็ม :	๒๕
ดอกผล :	๒๙
บ้านไม่รู้โรย :	๓๓
กวาดไปไม้ :	๓๗
คูแกล :	๔๑
สวนข้างบ้าน :	๔๕
ดอกแดด :	๔๙
เรื่องเล่าจากขุนเขา* :	๕๓
ดอกไม้ในงานศพ :	๕๗
กล้วยยี่วี่ :	๖๑
สวนทรงจำ :	๖๕
ระหว่างทาง :	๖๙
เรื่องเล่าคนหวานดอกไม้ :	๗๓
ไร่ดอกรัก :	๗๗
ความลับของต้นไม้ :	๘๑

๒๕๖๓
๒๕๖๓

อีกไม่นานฤดูกาลใหม่จะมาถึง : ๘๕

กรุงกลีน : ๘๙

เลี้ยงหลาน : ๙๓

เลี้ยง : ๙๗

รดน้ำหญ้าสะท้อนถึงบาดาล : ๑๐๑

ติดดิน : ๑๐๕

เด็กเลี้ยงควาย : ๑๐๙

ไผ่ : ๑๑๓

บ้านนอกในดวงใจ : ๑๑๗

บึงเก่า : ๑๒๑

เงาสะทอน : ๑๒๕

ทุ่งชีวิต : ๑๒๙

ศิลปะินป่า : ๑๔๗

เที่ยวสวนฯ : ๑๕๑

ให้เดือนปีกลีคลายดั่งสายรุ้ง : ๑๕๕

ชมพูพันธุ์ทิพย์ : ๑๕๙

สวนเครั้า : ๑๖๓

บ้านไม้ชายน้ำ : ๑๖๙

สวนทะเล : ๑๗๓

ทางสายน้ำ : ๑๗๗

บทนำ

หมู่บ้านกลางหุบเขา

เคยไปสู่หมู่บ้านกลางหุบเขา
ฟังลำนำแห่งลำเนาของชาวป่า
คีตกานท์แห่งม่านหมอกและดอกฟ้า
บรรเลงกล่อมดอกหญ้าและป่าดอย

น้ำตกจากขุนเขาทอดยาวไกล
หลังไหลล่อมโขดหินเป็นฟองฝอย
น้ำใสสีมรกตตั้งเพชรพลอย
ปลาใหญ่ปลาน้อยพลอยชุ่มเย็น

ผีเสื้อระเรื่อสีร่วมสังสรรค์
ดอกไม้ปานานาพรรณ ตะวันเห็น
นางไม้อาจวาดสายรุ้ง น้ำกระเซ็น
ความเชื่อเป็นมหัศจรรย์ นายพรานรู้

“กระท่อมน้อยในป่าใหญ่” อาศัยกัน
คน-สัตว์ปานานาพันธุ์พึ่งพาอยู่
รื่นรมย์ สมดุล หมุนฤดู
อ้อมอกภู อ้อมกอดดาว โอบชีวิต

เคยไปสู่มุมบ้านกลางหุบเขา
เขียนลำน้าแห่งลำเนาแนบสนิท
อยากกลับไปอีกสักครั้งหวังจุมพิต
ไม่มีสิทธิ์... ไร่หมู่บ้านฯ นานมาแล้ว...

หมู่บ้านกลางใจเขาใจเราเห็น
ท่ามกลางแสงแต่ร่มเย็นเป็นทิวแถว
น้ำค้างกลางใจเขายังวาวแวว
ไก่อชันแว่วปลุกชีวิตในทรงจำ...

ทรัพย์น้ำค้าง

เข้าชื่นตื่นเข้าดูเหว่าเรียก
เสียงเพรียกแห่งชีวิตสนิทสนม
จิบจิบเจ็อยแจ้วแจ้วรื่นรมย์
โลกกลมกลมลมเย็นเย็นเมฆเล่นลอย

เชียวเชียวเรียวใบไผ่ไกวกิ่งอ่อน
ใบซ้อนหยดน้ำค้างอย่างค่อยค่อย
พริบพริบวิบวาวพรางพร่าพร้อย
ตั้งหยาดเพชรเม็ดน้อยกำนัลเข้า

มหัศจรรย์วันธรรมดาตื่นตาใจ
เพียงน้ำค้างพร่างยอดไฟในเรือนเหี่ยว
งามเพียงน้มน้ำค้างพร่างใจเรา
ส่งพลังไม่เร่งเร้าให้เรารับ

ไผ่ผลิใหม่ โลกใบเก่า เข้าวันใหม่
น้ำค้างใส ใจสดชื่น ตื่นสดับ
โลกภายนอก หมอกฝุ่นควันคณานับ
โลกภายในนิ่งซึมซับ “ทรัพย์น้ำค้าง”

(๘ มีนาคม ๒๕๖๖)

๒

สวนชีวิต

สายสายแดดอ่อนอ่อนตะลอนฟ้า
ส่องแสงจ้าสู่หล้าดินไม่สิ้นแสง
เป็นอุ่นไอให้อุ่นอิงไม่อ่อนแรง
ให้พืชพันธุ์กลางแจ้งรับแสงฟ้า

เหลืองเหลืองทองอุไรละไมละมุน
อุ่นอุ่นแสงสีทองคล่องขวัญหล้า
หึ่งหึ่งผึ้งโฉบบินผินผ่านมา
ผีเสื้อแสวงหามาเวียนวน